Koala'nın Yeni Yolu

Çınar BİBER

Koala'nın Yeni Yolu

Çınar BİBER

Yüksek sakız ağaçlarının tepesinde, yaprakların fısıldadığı ve esintinin tatlı koktuğu yerde koala Kiki yaşardı. Yumuşak gri tüyleri, krem beyazı göğsü ve içi beyaz püsküllü, kabarık kocaman kulakları vardı. Koyu kahverengi gözleri her zaman tehlikeyi kollardı. Kiki göğsünde örgü yapraklardan bir çanta taşır, çantanın üstünde küçük kırmızı bir sakız yaprağı rozeti parlardı. Yumuşacık, düşünceli ve çok dikkatliydi.

Pek uzakta olmayan bir yerde, sıcak kahverengi tüylü ve açık krem karnılı genç bir süzülgeç keseli Gus yaşardı. Kocaman koyu gözleri neşeyle ışıldar, uzun kabarık kuyruğu dallara dolanırdı. Gus kemerinde küçük mavi bir alet çantası taşırdı; içi asma ipi ve ince dallarla doluydu. Neşeli, cesur ve çevikti. Kiki ile Gus en iyi arkadaştı ve yapraklı yuvalarını çok severlerdi.

Her sabah sakız ağaçlarının hayvanları, alçak dallardan yüksek beslenme alanlarına uzanan geniş ve güvenli bir yoldan geçerlerdi. Kiki yavaşça tırmanır, her dalı kontrol ederdi. Gus ağaçtan ağaca süzülür, kanatçıkları küçük bir pelerin gibi açılırdı. "Yol açık!" diye seslenir, diğerleri de onu izlerdi. Yol, keseliler, kuşlar ve hatta Wally adında yavaş, yaşlı bir vombatla dolup taşardı.

Bir gece, sert rüzgârlı bir fırtınada dev bir sakız ağacı yolu kapatacak şekilde devrildi. Gövdesi kalın ve ağırdı, dalları çit gibi birbirine dolanmıştı. Güneş doğduğunda hayvanlar toplandı ve şaşkınlıkla soludu. "Olamaz!" diye bağırdı Kiki. "Karşıya geçemeyiz!" Devrilen ağaç yolu tamamen kapatmıştı ve kabuğu tırmanmak için fazla dik ve kaygandı.

Arkadaşlar başka bir yol bulmaya çalıştı. Genç bir keseli gövdenin altından geçmeye çalıştı ama boşluk çok küçüktü. Bir kuş üstünden uçmayı denedi ama dalların dolaşıklığı çok yoğundu. Vombat Wally sadece başını salladı. "Zıplamak için çok ağırım," dedi üzgünce. Herkes endişeliydi. Yüksek sakız yapraklarına ulaşmaları gerekiyordu ve güneş çoktan ısıtmaya başlamıştı.

Kiki devrilen ağacı dikkatle inceledi, pürüzlü kabuğundan yukarı aşağı tırmandı. "Buradan geçmek çok tehlikeli," dedi. "Biri kayıp yaralanabilir." Gus mavi çantası sallanarak yanına süzüldü. "Yeni bir yola ihtiyacımız var," dedi. "Herkes için güvenli bir yol; tırmananlar da uçanlar da." Arkadaşlar başlarını salladı. Ama ne yapabilirlerdi ki?

Gus'un bir fikri vardı. Devrilen ağacın iki yanındaki yüksek ağaçlara baktı. "Yüksekte, dal dal bir köprü kursak?" dedi. "O zaman herkes devrilen ağacın üstünden geçebilir!" Kiki'nin gözleri parladı. "Ağaç tepesi köprüsü!" dedi. "Ama sağlam ve güvenli olmalı. Bir sürü asma ve dala ihtiyacımız olacak."

Kiki ile Gus işe koyuldu. Gus alet çantasındaki asma ipiyle boşluğun üzerinden süzüldü. İpi sağlam dallara dolayıp sıkıca çekti. Kiki yavaşça tırmandı, her düğümü ve her dalı kontrol etti. "Bu sağlam," dedi. "Ama burada daha fazla desteğe ihtiyacımız var." Ekstra asmalar bağlayıp birbirine ördü. Arkadaşları da yardım için daha çok ince dal ve yaprak getirdi.

Bütün gün çalıştılar ve köprü büyümeye başladı. Bir yüksek ağaçtan diğerine uzanıyor, devrilen gövdenin üstünde güvenli bir yol oluşturuyordu. Kiki her basamağı denedi. "Wally'nin geçebilmesi için yeterince geniş olmalı," dedi. Gus sağlamlık için ekstra dallar ekledi. "Bir de kimse kaymasın diye korkuluk," dedi. Köprü güzel görünüyordu ama son bir kontrol daha gerekiyordu.

Sonunda köprü hazırdı. "Önce ben gideyim," dedi Gus. "Karşıya süzülüp yukarıdan test edebilirim." Kanatçıklarını açıp köprünün üzerinden süzüldü ve hafifçe öbür tarafa kondu. "Taşıyor!" diye seslendi. "Şimdi tırmananlar için test edelim." Kiki köprüye tırmandı ve her adımı kontrol ederek yavaşça karşıya yürüdü. "Güvenli!" diye duyurdu. "Herkes geçebilir!"

Hayvanlar tek tek yeni ağaç tepesi köprüsünden geçti. Keseliler koşturdu, kuşlar zıpladı ve vombat Wally yavaşça ve dikkatle yürüdü. "Bu harika!" dedi Wally. "Kendimi güvende hissediyorum." Kuşlar cıvıldadı, keseliler sevinçle bağırdı. "Teşekkürler Kiki ve Gus!" diye haykırdılar. Kiki gülümsedi, Gus da havada mutlu küçük bir takla attı.

O akşam hayvanlar kutlamak için köprüde toplandı. Paylaşmak için tatlı sakız yaprakları ve meyveler getirdiler. "Siz ikiniz kahramansınız!" dedi küçük bir keseli. Ama Kiki başını salladı. "Biz sadece herkesin güvende olmasını istedik," dedi. Gus başını salladı. "İyi komşular herkesi düşünür," dedi. "Tırmananları da uçanları da, büyükleri de küçükleri de."

O günden sonra ağaç tepesi köprüsü sakız ağaçlarının en işlek yolu oldu. Kiki ile Gus sık sık köprüye oturup arkadaşlarının güvenle karşıya geçişini izlerdi. "Onu inşa ettiğimiz için mutluyum," dedi Kiki. "Ben de," dedi Gus. "Ve birlikte kontrol ettiğimiz için de mutluyum." Birbirlerine gülümsediler; emeklerinin bu kadar çok kişiye yardım etmesinden mutluydular.

Devrilen ağaç hâlâ aşağıda yatıyordu ama artık önemi yoktu. Hayvanların yeni bir yolu vardı ve bu yol herkes için güvenliydi. Kiki yaprak çantasını hep yanında taşır, bir dalı kontrol etmeye her an hazır olurdu. Gus mavi alet çantasını dolu tutar, bir düğümü onarmaya her an hazır olurdu. Arkadaşları da onlara her zaman güvenebileceklerini bilirdi.

Sıcak bir öğleden sonra, genç bir kuşun kanadı köprünün yanındaki bir dala dolandı. Kiki tırmanıp onu nazikçe kurtardı. "İşte oldu," dedi. "Güvenle uç." Kuş teşekkür edercesine cıvıldayıp uçtu. Gus izledi ve gülümsedi. "Komşular böyle yapar," dedi. "Birbirimize yardım ederiz."

Böylece sakız ağaçları yeniden mutlu oldu ve ağaç tepesi köprüsü sapasağlam ayakta kaldı. Kiki ile Gus, iyi komşuların herkesin güvenliğini düşündüğünü göstermişti. Arkadaşlarına yardım etmişlerdi, arkadaşları da onlara yardım etti. Ve her akşam, güneş yaprakların arasından altın renginde batarken, hayvanlar köprüden birlikte geçerlerdi; güvende ve esenlik içinde.